

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. května 2008 Sebirán, S.L., proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. března 2008 ve věci T-332/04, Sebirán, S.L. v. OHIM a El Coto de Rioja, S.A.

(Věc C-210/08 P)

(2008/C 183/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sebirán, S.L. (zástupci: J. Caldrón Chavero a T. Villate Consonni, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a El Coto de Rioja, S. A

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek čtvrtého senátu Soudu prvního stupně ze dne 12. března 2008 ve věci T-332/04 z důvodu zjevné slučitelnosti ochranných známek EL COTO/COTO DE IMAZ (na straně jedné) a COTO D'ARCIS (na straně druhé);

— uložit odpůrci náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Nesouhlas s posouzením provedeným Soudem prvního stupně: Sebirán má za to, že na ochrannou známku Společenství COTO D'ARCIS se nevztahuje zákaz stanovený v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94⁽¹⁾, neboť na základě námitky majitele starší ochranné známky, v tomto případě ochranných známek Společenství EL COTO a COTO DE IMAZ, není třeba odmítnout přihlášku pozdější ochranné známky, protože pro účely ustanovení, které stanoví tento zákaz, je předmětná ochranná známka dostatečně odlišná od straších ochranných známek, a to i navzdory tomu, že zboží či služby, jež obě značky označují, jsou shodné či podobné. Krom toho neexistuje žádná pravděpodobnost záměny ze strany veřejnosti na celém území Evropské unie. Tato pravděpodobnost záměny však nezahrnuje pravděpodobnost asociace s pozdější ochrannou známkou.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 22. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-219/08)

(2008/C 183/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a J.-P. Keppenne, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že vyžaduje v případě vysílání pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích států, podniky Společenství v rámci poskytování služeb:

- povolení udělené před výkonem hospodářské činnosti;
- aby povolení k pobytu vydané ve státě usazení zaměstnavatele bylo platné ještě tři měsíce po ukončení poskytování služeb;
- že pracovník musí být zaměstnán u téhož zaměstnavatele, který je poskytovatelem služeb, nejméně šest měsíců před vysláním,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 ES;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise v podstatě poukazuje na to, že požadavky uložené žalovaným v případě vysílání pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích států, poskytovateli služeb usazenými v jiném členském státě než v Belgii, omezují volný pohyb služeb a zároveň diskriminují tyto poskytovatele oproti jejich soutěžitelům usazeným na belgickém území.

Ve svém prvním žalobním důvodu Komise tvrdí, že systém povolení uděleného před výkonem hospodářské činnosti představuje nepřiměřenou překážku volného pohybu služeb. Krom toho tato překážka nemůže být odůvodněna ani žádným důvodem obecného zájmu, ani odkazem na pravidla schengenského *acquis*.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně zpochybňuje nepřiměřený charakter požadavku, podle něhož povolení k pobytu vydané ve státě usazení zaměstnavatele musí být platné až tři měsíce po ukončení poskytování služeb.